УСПЕНИЕ НА ПРЕПОДОБНИ ИОАН РИЛСКИ ЧУДОТВОРЕЦ

Най-великият светец на българска земя, преподобни Иван Рилски се родил около 876 г. в Скрино, разположено в гънките на Осоговската планина край река Струма. Бил съвременник на княз Борис, на неговия син Владимир, на цар Симеон Велики и на Симеоновия син цар Петър. От крехка детска възраст в душата на Иван започнала да се развива и крепне религиозната вяра. Благодатната светлина на християнството се разливала навред по родната земя. Започнали да строят църкви и манастири из цяла България. След въвеждането на славянската писменост в българските земи новооснованите обители станали не само огнища на религиозен живот, но книжовни и просветни средища. Чистият юноша Иван закопнял да се посвети напълно в служение на Бога и да изпълни съкровеното си желание – в някоя светла обител да се отдаде на монашески живот – на молитва и труд. След като напуснал своето родно село, Иван постъпил вероятно в близкия манастир "Св. Димитрий" под самия връх Руен. Тук той не само засилил своите заложби към духовно съзерцателен живот, но имал възможност да получи образование – да научи четмо и писмо и да придобие знания от свещените, богослужебните и другите религиозни книги. Св. Иван приел монашество, но не останал за дълго в манастира. Той имал влечение към уединен живот.

Рилският манастирПреподобни Иван Рилски се подвизавал на много места, докато най-после се установил в прекрасната рилска планинска пустиня, гдето завършил земния си живот и основал

манастир, който съществува вече над 1000 години. Извършил много чудеса през живота си и подир смъртта си: чудесно нахранил овчари, излекувал с молитвата си един побъркан, изцерил и изцерява от разни болести благочестиви люде, опазва манастира си чрез своята благодатна сила. Посетил го благословеният цар Петър Български, макар и да не могъл да стигне до неговото местожителство поради планинските стръмнини и урви. Преди смъртта си преподобни Иван отишъл на пълно уединение в "горната постница", гдето съставил своето "завещание". Там и починал самичък на 18 август 946 година и бил погребан в притвора на църквицата в каменна гробница, която се е запазила до нас.

Около 980 г. нетленните му мощи по негово откровение били открити и пренесени в гр. Средец (София). Това събитие изглежда съвпада с неговата канонизация. В 1183 г. унгарският крал Бела III завоювал от византийците Средец и отнесъл мощите на свети Иван в своята столица Гран (Остергом), отдето бил принуден да ги върне обратно подир четири години. От София – подир повече от 200-годишно пребиваване тук – българският цар Асен, след като освободил България от византийско робство, пренесъл мощите на св. Иван Рилски в своята столица Търново в 1195 г. А след като България била завоювана от турците, подир други 274 години пребиваване в Търново, монасите от обновения Рилски манастир пренесли св. мощи в своята обител в 1469 г., гдето те почиват и досега.

Преподобният Иван Рилски е обявен за изключителен небесен покровител на българския народ и се ползва с народната благовейна почит в България.

© Жития на светиите. Синодално издателство, София, 1991 година, под редакцията на Партений, епископ Левкийски и архимандрит д-р Атанасий (Бончев).